

Nr 360.

Av herr **Hellberg** i Lycksele i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till apoteksvarustadga.*

I Kungl. Maj:ts till prövning liggande förslag till apoteksvarustadga får jag yrka den ändring, att ordet »apoteksföreståndare» utbytes mot ordet »apotekare».

Användningen av ordet »apoteksföreståndare» i detta stadgeförslag vittnar om en uppenbar missuppfattning av detta ords innebörd. Det är icke »apoteksföreståndaren» som sådan, som »säljer» eller »tillverkar» varor å apoteken, utan det är »apotekaren», d. v. s. apotekets laglige ägare. I det avseendet råder ingen skillnad mellan apotek och andra affärer, och ifrågavarande författning skulle icke mäktat åstadkomma en sådan skillnad, åtminstone med den formulering den nu har. Men väl skulle användningen av detta ord vålla oreda och begreppsförvirring ifråga om uppfattningen av äganderätt och rätten att idka näring.

Sant är, att ordet »apoteksföreståndare» användes även i giftstadgan. Men detta gör ej saken på minsta vis bättre. Det faktum kvarstår, att det icke är »apoteksföreståndaren», som »säljer» och »tillverkar», utan endast apotekets laglige ägare. Apoteksföreståndaren är endast apotekarens biträde.

Det är också uppenbart, att ordet »apoteksföreståndare» fått denna användning av grunder, som icke äro berömvärda. Apoteksinnehavarna ha visat sig hava stor benägenhet för att på ett sätt, som varken är lagligt eller nyttigt, överflytta sina skyldigheter på andra, och detta till på köpet mot höga arrenden. Ett sådant spekulerande i offentliga rättigheter bör icke uppmuntras eller ens tolereras. Men ett sådant uppmuntrande sker, då författningarna tillägga föreståndaren ställning av apotekets laglige ägare.

Gällande apotekarereglemente begagnar ordet »apotekare».

För att undvika missförstånd torde vara lämpligt, att vid användning av ordet »apotekare» ange detta ords innebörd. Man har därvid att taga hänsyn till att apoteken, med vissa undantag för de personliga privilegierna, kunna ägas och drivas av »änka», »stärbhus», »fordringsägare», kort sagt av vem som helst. Men sådan ägare kan begagna apoteksrättigheten endast genom kompetent föreståndare. Vidare har man att taga hänsyn därtill, att apotekarna enligt reglementet kunna i viss mån befrias från skötseln av sina apotek, därvid medicinalstyrelsen förordnar kompetent person att förestå apoteket. Med »apotekare» bör alltså i lagen förstås den laglige ägaren till apotek, såvida denne själv förestår sitt apotek, i annat fall den person, som lagligen förordnats att för ägarens räkning förestå apoteket.

Angående placeringen i författningen av denna definition på apotekare, så torde det enklaste vara, med hänsyn till förslagets nuvarande lydelse, att införa den i § 7 mom. 3. Bättre torde dock vara att flytta både sagda mom. 3 och definitionen å begreppet apotekare till § 1, som lämpligen borde innehålla följande: 1) Apoteksvara får, med de undantag som stadgas, försälas endast av apotekare. 2) Apotekare är skyldig att tillhandahålla allmänheten sådan vara, som faller under hans uteslutande rättighet. 3) Definitioner å begreppen apoteksvara, läkemedel och apotekare.

På grund av ovanstående motivering får jag yrka den ändring i Kungl. Maj:ts förslag till apoteksvarustadga,

att ordet »apoteksföreståndare» utbytes mot ordet »apotekare», samt

att ordet »apotekare» erhåller följande definition:
»Med apotekare förstås den laglige ägaren till apotek, såvida denne själv förestår sitt apotek, i annat fall den person, som lagligen förordnats att för ägarens räkning förestå apoteket.»

Stockholm den 29 april 1913.

E. F. Hellberg.

i Lycksele.